

[DOGORZAŁY *part praet act*

N sg m dogorzâły.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w. s.v. dogorzeć.

Dopalający się, który dopalił się, dogorzał:

Wyrażenie: »ogień dogorzały«: ludzie młodzi ták vmieráią/ równie/ iáko gdy gwałtowny płomień wielkością wod bywa zágáłzony: ftárzy zász/ iákoby dobrowolnie ogień dogorzały gásnie/ krom żadnego gwałtu. CiceroBBud 33 (Linde).

TG